

Verslag Holten & Nijverdal

Rens Rolink | Leanne Ribberink | Jinthe Damhuis
Geschiedenis | meneer Oortman
3G1 | Twents Carmel College de Thij
2016

“Those we love truly never die”

Inleiding

Dit verslag is gemaakt voor het vak geschiedenis. De opdracht was om van een Canadese soldaat een biografie te schrijven. De informatie hiervoor kregen wij van het informatiecentrum van de Canadese begraafplaats in Holten.

In dit verslag kunt u de biografie lezen van Earle Kitchener King. Hij was een Canadese soldaat, die helaas net een maand voor de bevrijding van Europa in mei 1945 overleed. Naast de biografie over hem vindt u drie verhalen over de oorlog van 3 geïnterviewde familieleden van ons. Ook zijn wij met school op excursie geweest, naar de Canadese begraafplaats in Holten en het Oorlogs- en Vrede Museum 'Memory' in Nijverdal. Wij hebben een hele leerzame en indrukwekkende dag gehad en wensen u veel leesplezier!

Opdracht 2. Biografie Earle Kitchener King

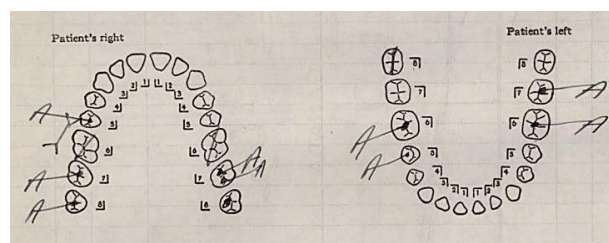
Links: Alex Burton
Rechts: Earle Kitchener King

Earle Kitchener King is op 22 januari 1917 geboren in Perth, Ontario, Canada. Hij had een vader, mr. Garnet King, een moeder, mrs. Ethel Elizabeth King en een broer. Terwijl zijn vader met schoenen werkte en zijn broer in dienst was, was zijn moeder huisvrouw. Earle is 10 jaar naar school geweest. Toen hij naar High School ging heeft hij voor één jaar commercial gestudeerd (hij was altijd erg geïnteresseerd in commerciële onderwerpen), maar is op 16 jarige leeftijd gestopt omdat hij wilde werken. Wel heeft hij na High School nog 5 jaar gestudeerd voor schilder. Deze opleiding heeft hij wel afgemaakt. In zijn vrije tijd vond Earle het leuk om te schilderen en las hij graag fictie. Ook was hij erg geïnteresseerd in hockey, waar hij graag naar mocht kijken. Als bijbaantje heeft hij 6 maanden lang als verkoper in een winkel gewerkt en heeft hij gewerkt als schilder.

Uiterlijke kenmerken

Over het uiterlijk van Earle King is niet veel bekend. Alles dat wij hebben gevonden in de bestanden van de begraafplaats Holten, is dat hij 172,72 cm lang was, oftewel 5'8" (5 feet, 8 inch). Ook stond bij de medische informatie dat hij 52,6 kg woog. Dit staat gelijk aan 116 pounds. Zijn borstomtrek was 'normaal' ong. 74 cm, wat ongeveer 3 cm verschilt met als hij inademt, dan was het dus ong. 77 cm.

Op de foto hierboven is te zien dat Earle King donkere haren had. Ook had Earle King een bruine moedervlek op de rechterkant van zijn nek, en heeft hij 9 vullingen in zijn tanden (zie foto rechts).

Militaire loopbaan

Earle Kitchener King is in dienst gegaan bij het Canadese leger in 1937. Dat deed hij bij 'Lanark & Renfrew Scottish Reg't' in Pembroke, dat in de Canadese provincie Ontario ligt. Zijn dienstnummer was: C79119

Earle Kitchener King heeft meerdere prestaties behaald in het leger. Zo is hij op 7 mei 1942 benoemt tot 'Driver IC (Wheeled)' in de 3^e klasse. Ook heeft hij op 22 september 1942 bevestigd in de rang van korporaal, dat wil zeggen dat hij een rang had tussen een soldaat en een sergeant.

Op 9 oktober in datzelfde jaar is hij in Dartmouth bevoegd als motorrijder in de 3^e klasse en op 15 december 1942 is hij weer gekwalificeerd als 'DRIVER I.C.' in klasse 3, voor 'track'. Een jaar later, op 15 maart, is hij aangesteld tot de rang van sergeant, met loon- & vergoedingen van deze rang.

Op 26 april 1943 is hij 'Q-1 gekwalificeerd' voor de cursus 894, 'Educational Wing'. Op 15 juni 1943 behoorde hij officieel tot de rang van sergeant. Hij heeft op 6 oktober 1943 de Canadese 'Volunteer Service Medal' mogen ontvangen. Deze medaille wordt toegekend aan personen van elke rang in de Marine, of luchtmacht van Canada die vrijwillig in actieve dienst gediend hebben in de periode van 3 september 1939 tot 1 maart 1947.

In september 1943 is Earle King als 'B' gekwalificeerd voor 'Jul' Hero Vase' en op 18 januari 1944 heeft hij deel uit gemaakt van de Carrier Battle Wing, in Vernon. Wat dit precies inhoud konden wij niet vinden. Ook heeft hij meegedaan aan de 'Water serving Cez. Ceruluray' op 14 februari 1944. In zijn tijd in het Canadese leger heeft hij de 'International Harvester Course' voltooid en is gekwalificeerd als rank 'B', hierbij stond geen datum vermeld.

Earle King Kitchener heeft tijdens zijn tijd in het leger 3 met verschillende wapens mogen vechten. Dat waren: de Light Machine Gun, een 'Grenade' en een '2 Grenade Mortar'. Voor alle wapens heeft hij in 1942 de classificatie 'II' behaald.

Overlijden

Earle Kitchener King is in Noord-West Europa omgekomen, ergens in Nederland. Hij had op dat moment onder andere zijn gouden trouwring, een crucifix (klein kruisbeeld), zijn paspoort, rijbewijs, jachtbewijs en wat dierbare foto's en brieven bij zich.

Earle King is aan zijn verwondingen overleden die hij kreeg in de oorlog. Hij werd in zijn hoofd en borst geschoten.

Hij is omgekomen op 9 april 1945 Hij was toen 28 jaar oud en heeft op die datum 1093 dagen bij het leger gewerkt.

Earle Kitchener King ligt op de Canadese begraafplaats te Holten op: Plot 2, Graf 9, rij H.

Hij heeft hier altijd gelegen en geen tijdelijke begraafplaats gehad. Op zijn grafsteen staat: "Those we love truly never die."

Opdracht 3. Reflectie excursie Nijverdal & Holten

Donderdag 17 maart 2016 gingen wij – Jinthe, Rens en Leanne – (samen met de andere leerlingen uit 3 VWO) op excursie naar Nijverdal en Holten. In Nijverdal bezochten wij een museum over de Tweede Wereldoorlog, maar eerst gingen wij naar de begraafplaats voor geallieerden, die zich in Holten bevindt. Hieronder leest u wat onze ervaringen waren van deze dag.

Reflectie Jinthe:

Ik vond de excursie erg interessant en 'leuk'. Leuk tussen haakjes, omdat dat wat er gebeurt is natuurlijk niet leuk is.

De begraafplaats vond ik vooral heel indrukwekkend. Op een steen stond 'I died with the hope you can live in freedom'. Toen ik dit las keek ik om mij heen en realiseerde ik me dat iedereen die hier ligt de reden is dat ik in een vrij land leef en niet dagelijks bang hoeft te zijn voor wat er vandaag zal gebeuren, of er een bom zal vallen of iets anders vreselijks. Dat vond ik wel indrukwekkend.

Iets wat mij ook bij is gebleven is het verhaal over de man die na 65 jaar het graf van zijn vader opzocht en die nacht erna een hartaanval heeft gekregen. Sowieso vond ik de verhalen die de gids vertelde erg interessant, maar dit verhaal had iets. Net alsof het zo had moeten zijn of zo. Ik weet niet precies hoe ik het op papier moet verwoorden, maar ik vond het een bijzonder verhaal.

In het museum in Nijverdal liepen we langs de rode muur met de verhalen erop. Bij het stukje over Anne Frank zat een stuk tekst uit haar dagboek. Ik heb haar dagboek wel eens gezien, maar ik had nog nooit een stukje gelezen. Het stukje dat ik op de rode muur las ging over dat ze eigenlijk niet wist waarom zij, een doodnormaal tienermeisje, zou schrijven. Er zou toch niemand zijn die het ooit las. Dat terwijl er nu miljoenen mensen zijn die haar verhalen hebben gelezen en dat het dagboek in 72 verschillende talen is uitgegeven. Dat is toch wel bijzonder. Thuis zocht ik nog naar een paar bladzijdes uit haar dagboek. Als je dat allemaal leest ben ik nog dankbaarder dat ik niet meemaak wat zij heeft meegemaakt. Ik heb enorm respect voor haar en alle andere mensen die dat soort dingen hebben meegemaakt.

Reflectie Rens:

Ik vond de excursie naar Holten en Nijverdal zeer leerzaam en indrukwekkend. Ten eerste kregen wij in Holten een filmpje te zien. In dit filmpje werd van alles over de begraafplaats uitgelegd en bijzondere verhalen verteld. Hierbij begon ik echt na te denken over wat de gevolgen van de oorlog waren, met name alle doden die op de begraafplaats lagen.

Een aantal van die verhalen vergeet ik niet, zoals het verhaal van de man die na 50 jaar voor het eerst het graf van zijn vader ging opzoeken en een opening mocht doen. Toen hij het graf van zijn vader had bezocht was zijn grootste wens eindelijk vervuld. Nog geen dag later overleed hij aan een hartaanval. Dit is een tragisch verhaal wat mij heeft geraakt.

Toen wij daarna naar de Canadese begraafplaats gingen bleef mij het algemene beeld van de begraafplaats heel erg bij. Deze begraafplaats vond ik heel indrukwekkend, de mooie omgeving in het bos, The cross of Sacrifice en de bijzondere sfeer die er hing zal ik niet snel vergeten.

In Nijverdal is mij de wapenkamer het meest bijgebleven. Ik vond het indrukwekkend om al deze wapens bij elkaar te zien en nog indrukwekkender dat Adijan 75% wist te benoemen. Ik vond dit zo knap van Adijan dat ik niet snel vergeet hoe groot zijn passie voor wapens is.

Reflectie Leanne:

De excursie naar Nijverdal en Holten zal ik niet snel vergeten. Ik ben altijd al geïnteresseerd geweest in geschiedenis en ik vond het dus ook een heel leerzame en indrukwekkende dag!

Er waren twee bussen. De bus waar wij in zaten ging eerst naar Holten. Daar werden we opgesplitst in twee groepen. Jinthe, Rens en ik zaten in de groep die eerst naar het informatiecentrum van de begraafplaats ging. Hier ging de gids eerst een beetje vertellen over welke delen van het oosten van Nederland door Canadese geallieerden bevrijd waren. Toen gingen we een film kijken over de begraafplaats zelf. Het ging over de geschiedenis van de begraafplaats, hoe hij is opgericht en ook werden er een paar verhalen verteld van de mensen die begraven liggen in Holten. Toen de film was afgelopen gingen we naar de begraafplaats. Daar stond een andere gids klaar voor ons die met ons de graven langs ging van de soldaten waar onze groepen een biografie over moesten schrijven. Toen we alle graven gehad hadden, gingen we nog naar een paar graven van mensen met bijzondere verhalen. Dit was erg indrukwekkend.

Toen ook dit klaar was gingen we weer de bus in, op naar de volgende locatie: het Oorlogs- en Vredesmuseum in Nijverdal. Eenmaal aangekomen werden we in 3 groepen verdeeld. De groep waar wij deel van waren ging als tweede naar binnen, waardoor wij niet aan het begin van de oorlog konden beginnen. In plaats daarvan maakten we eerst 'D-Day' mee. We mochten in een nagemaakte bunker gaan zitten waar we een nagespeelde film te zien kregen over D-Day. Dit was heel interessant. Daarna gingen we verder: eerst de wapenkamer in, daarna naar boven waar verteld werd over het leven in

de oorlog, met behulp van diorama's. Zo was er een huiskamer te zien van een gezin waar joden onderdoken, maar ook van militaire operaties zoals Market Garden en het Ardennenoffensief. Onze groep sloot af bij het begin van de oorlog: de opkomst van Hitler en de NSDAP, en ook de Jodenvervolgung.

De dingen die mij het meest zijn bijgebleven waren de persoonlijke verhalen die de gids ons vertelde over geallieerden die begraven liggen in Holten. Onder andere was dat het verhaal over het echtpaar Brewster. Winifred Lilian Brewster is de enige vrouw die in Holten begraven ligt. Zij ligt naast haar man, Edward John. Samen hebben zij de oorlog overleefd en zijn in Europa gebleven voor de wederopbouw. 26 januari 1946 zijn ze naar Londen gegaan om te trouwen. Na een paar maanden weer in Duitsland gewerkt te hebben reden ze op 15 april 2016 weer terug naar huis vanuit Hamburg, maar dit deden ze op z'n Engels zoals ze gewend waren: aan de linkerkant van de weg. Deze vergissing is hun fataal geworden, toen ze tegen een geparkeerde tank aanreden en door de botsing op slag dood waren.

Het moment dat we bij het graf van 'onze' soldaat Earle Kitchener King waren, vond ik heel bijzonder en indrukwekkend. Je staat bij het graf van een man waar je een maand geleden nog niets over wist, maar die in een paar weken tijd toch goed hebt leren kennen. Het werd opeens zo 'echt'. Toen de groep verder liep bleef ik nog even staan, om toch nog even aan alles wat ik over hem gelezen had te denken. Ik ken hem natuurlijk niet persoonlijk, maar toch voelde het raar om bij zijn graf te staan.

Ook had de gids op de begraafplaats verteld over de twee Nederlanders die daar begraven liggen. De twee mannen waren allebei naar Canada geëmigreerd en schreven zich in bij het Canadese leger om hun families te bevrijden van de Duitsers en in de hoop ze nog een keer terug te zien. Helaas is het de twee soldaten niet gelukt om hun families op te zoeken, maar het is een andere 'Nederlandse Canadees' die met hen het leger in ging, wel gelukt. Ook dit verhaal zal ik niet snel vergeten.

Ik vond het een heel interessante, leerzame en indrukwekkende dag!

Opdracht 4. Brief aan een familielid

Deze laatste opdracht is om een brief te schrijven aan een familielid van Earle Kitchener King. Dit moet in het Engels en telt dus ook mee voor het vak Engels. De brieven gaan wij tijdens een van de aankomende Engels lessen schrijven.